

fare under falsk Flag. De fremskudte forberedte Stillinger, som der er Tale om, bestaa hovedsagentlig af sammenhængende feltfortifikatoriske Anlæg, der paa de mere udsatte Punkter ere støttede af faste Værker. Linien bliver $4\frac{1}{4}$ Mil lang, og Bekostningen ved dens Anlæg, Indretning og Forsyning med nyt Skyts maa ikke overstige $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Vi have nu en Landbefæstning, som efter de sagkyndiges Mening neppe nok kan gøre Krav paa at kaldes en permanent Befæstning i moderne Forstand. En Del af den har en ret stærk Enceinte, men ingen fremskudte Forter, en anden Del har Forter, men ingen Enceinte, og en tredie Del, nemlig Amager, har hverken Forter eller Enceinte. Disse Anlæg have krævet godt 20 Millioner Kr., og tages der Hensyn til den stærke Stigning, som i den Snes Aar, der er forløbet siden, er foregaaet baade med Materialier og med Arbejds løn, vil man utvivlsomt være paa den sikre Side, naar man regner, at den nu ikke vilde kunne anlægges uden for et Beløb, der var mindst 40 pCt. større, det vil sige ca. 28 Mill. Kr. Men for at give de bestaaende Værker paa Sjælland blot det mest nødvendige Supplement have jo de sagkyndige ment, at det var nødvendigt yderligere, endda bortset fra Anlægene paa Amager og bortset fra Demarkations-servitutterne, at anvende ca. 5 Mill. Kr. Det er Forsvarskommissionens landmilitære tilforordnede, der have ment det. Det bliver i alt, bortset fra Demarkations-servitutterne, ca. 33 Mill. Kr. Men erindrer man saa tillige, at den nuværende Linie er ca. 1 Mil kortere end den foreslaaede, og at den efter Nutidens Priser kun skal koste $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr., tror jeg, man paa rette Maade vil kunne vurdere den Paastand, man har fremsat om, at hvad der her foreslaas, skulde være en Forstærkning af Københavns Landbefæstning.

Man glemmer her den lille Omstændighed, at den nuværende Landbefæstning foreslaas nedlagt og, paa Skyts og Amunitionsmagasinerne nær, overdragen til Finansministeriet. Det vil sige, at man unddrager den Krigsbestyrelsens Raadighed. Naa, der er andre, der ikke tør vove sig slet saa vidt som til at ignorere, at Regeringen har foreslaaet den nuværende Landbefæstning nedlagt, men som trøste sig ved Formodningen om, at den Lovbestemmelse, som Regeringen her foreslaar, aldrig vil blive udført. Ja, hvis det kun skal sige, at Lovgivningsmagten om ti Aar

kan bestemme, hvad den vil, og muligvis vedtage noget andet, end her er foreslaaet, er det en selvfølgelig og derfor ret overflødig Sandhed, men ellers ved jeg ikke, hvorfor man antager, at en Lovbestemmelse om Landbefæstningens Nedlæggelse ikke skulde blive udført lige saavel som enhver anden Lovbestemmelse.

Den nye Stilling, vi foreslaa, vil efter Generalstabens og andre sagkyndiges Skøn kunne sikre Mobiliseringen og skærme Hovedstaden mod en Overrumpling fra Landsiden og i det hele være Felthæren en god Støtte under dens Kamp for at hindre Fjenden i at trænge frem mod Byen, men en Landbefæstning er den ikke. Det udgiver den sig heller ikke for. Det var ikke en saadan Stilling, som Venstre i sin Tid kæmpede imod. Den vil ikke medføre de Konsekvenser, som man har frygtet, at Landbefæstningen vilde faa. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, at kom vi først ind paa Tanken om en egentlig Landbefæstning omkring København, vilde den, naar den vedblivende skulde udvikle sig efter Tidens Krav, sluge saa store Udgifter, at vor økonomiske Evne ikke strakte til til baade at holde en saadan Befæstning og tillige en mobil Hær. Det ærede Medlems Betragtninger passe ikke paa den Linie, jeg har foreslaaet, men ellers er der efter mit Skøn meget sandt i dem, og det har bl. a. under det Hensyn været mig magtpaaliggende at faa den bestaaende Landbefæstning fjernet. Det kunde imidlertid kun naas ved paa anden Maade at beskytte Byen mod en Overrumpling fra Landsiden ved en Foranstaltning, der laa indenfor vore økonomiske Evner, og som ikke medførte alle de Ulemper, der klæbe ved den nuværende Befæstning, de Ødelæggelser af økonomisk Værdi m. m., som jeg omtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget. Havde jeg indskrænket mig til at lade alt blive ved det bestaaende paa Landfronten, saa vilde ogsaa Udgifterne en Gang for alle have kunnet holdes indenfor det af Forsvarskommissionens Fler-tal foreslaaede, ligesom jeg i det væsentlige har holdt mig der indenfor, hvad de aarlige igenkommende Udgifter angaar, men Hensynet til at faa de store Farer fjernede, som den nuværende Landbefæstning efter min Mening rummer for Hovedstaden og derigennem for Landet, har forekommet mig at være det økonomiske Offer værd, der her er bragt. Og hvad det Offer angaar, ønsker jeg i øvrigt at tilføje, at naar man fra nogle Sider har